

SEGUIM IGUAL

Com una llum d'esperança.
s'endevina a l'horitzó.
No ho celebrem amb gaubança,
fins que vagi de debò.

Doncs que n'és llum enganyosa,
com moltes llums d'aquest món,
un verí que no reposa,
que a tots fa perdre el són.

És un mal son que no ens deixa,
un neguit mai desitjat,
que ens manté rere la reixa,
i a tothom vol amagat.

Cada dia com un desvari,
el govern ens vol parlar,
per la tele o amb el diari,
que costa molt d'arreglar.

Nosaltres amb ignorància,
tan si volem com si no,
ens creiem la petulància,
sempre amb un xic de por.

Si consultem cada dia,
en algun diari concret,
trobar-hi tothom voldria,
la solució del secret.

ESTEVE PERICH SALA

Que no sabem si ens enganyen,
cada vegada un xic més,
perquè veiem que ells s'afanyen,
per apagar foc encès.

Un dia la cosa els sembla,
que el verí va cap per vall,
l'estadística contempla,
s'acaba el terrabastall.

I a l'endemà ja diuen,
que la cosa ha canviat,
que en el virus ara hi viuen,
uns sers que no s'han trobat.

I l'enemic invisible,
va treballant al seu pas,
i nosaltres és tangible,
ens tapem la boca i nas.

Ja és bo que recomanin,
el rentar-nos bé les mans,
per a que no s'encomanin,
aquests gèrmens inhumans.

Si aguantem cada jornada,
dintre casa com nois bons,
un cop la cosa acabada,
ja no tindrem més mals sons.

Cardedeu, 10 d'abril de 2020